

Městský soud v Brně

Polní 994/41

608 01 Brno

DS: 7y7abii

Sp. zn.: 33 C 308/2014

Žalobce: David Navara, nar. 28. 10. 1976
Kosmonautů 40/5
377 01 Jindřichův Hradec
DS: igdht4x

Žalovaná: **guidemedia etc s. r. o.**, IČO: 29282349
Příkop 843/4
602 00 Brno
DS: g523kny

Zastoupena: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Odvolání

žalované proti výrokům II, IV a VI rozsudku Městského soudu
v Brně ze dne 15. prosince 2016, č. j. 33 C 308/2014-129,
podané podle ustanovení § 201 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „OSŘ“)

Elektronicky

Soudní poplatek: 2 000 Kč; k výzvě soudu

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 15. prosince 2016, č. j. 33 C 308/2014-129 (dále jen „*napadený rozsudek*“), soud částečně vyhověl žalobě na ochranu osobnosti, již se žalobce po žalované domáhá reparační zásahu spočívajícího v zachycení jeho podoby při hlavním líčení konaném týmž soudem dne 9. července 2014 v trestní věci sp. zn. 8 T 21/2014.

[2] Neboť napadený rozsudek není v souladu se zákonem, žalované nyní nezbývá než podat proti němu v rozsahu vyhovujících výroků II a IV a nákladového výroku VI

o d v o l á n í

podle ustanovení § 201 *et seq.* OSŘ z důvodu vadného právního posouzení věci podle § 205 odst. 2 písm. g) OSŘ a navrhnout, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu i v těchto částech zamítne, a aby nově rozhodl ve prospěch žalované o povinnosti k náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.

II. Odvolací body

[3] Žalobcem naříkaný zásah nepředstavuje neoprávněný zásah do jeho osobnostního práva, neboť k němu došlo na základě legitimního důvodu – zpravodajské licence – a žalovaná nijak nevykročila z mezí daných tímto oprávněním, když žalobce na předmětném videozáznamu žádným způsobem blíže neidentifikovala, nedehonestovala jej a jakkoli, natožpak výsměšně, nekomentovala ani jeho přítomnost u hlavního líčení, ani odznak, jímž žalobce označil svůj oděv a veřejně tím presentoval svůj politický názor.

[4] Soud I. stupně ve věci dovedl potřebu provést test proporcionality mezi konfligujícími základními právy, avšak výsledek testu vyhodnotil nesprávně a judikoval, že:

„...rozsah rozšiřování podoby žalobce nesmí překročit míru potřebnou pro informování veřejnosti. Rozsah užití chráněných hodnot může být pouze takový, který postačí k naplnění účelu, pro který mají být tyto hodnoty lidské osobnosti využity. Přístup žalovaného z hlediska potřebnosti však z pohledu subsidiarity možných alternativních nástrojů zabezpečujících daný účel neobstojí. Informování veřejnosti o daném tématu totiž v tomto případě bylo možné dosáhnout nástroji, které se nedotýkají osobnostních práv žalobce, a to například zveřejněním záznamu se zastřeným obličejem žalobce, na podkladě kterého by tak žalobce nebyl identifikovatelný na zmíněném videozáznamu. Na zveřejnění žalobce sice byl veřejný zájem, to však pouze ve smyslu informování veřejnosti, že při hlavním líčení v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 8 T 21/2014 byl za veřejnost přítomen také člověk s odznakem s přeškrtnutým

hákovým křížem. Zajištění informování veřejnosti o daném tématu proto bylo možné provést tak, aniž by bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce. Zveřejnění plné podoby žalobce ve zmíněném videozáznamu nebylo jako jedno z více možných prostředků nejšetrnější ve vztahu k osobnostnímu právu žalobce na rozšiřování jeho podoby ve smyslu § 85 odst. 1 občanského zákoníku.“

[5] Taková úvaha však nemůže obstát, neboť samotným obsahem zpravodajské licence, zakotvené v § 89 občanského zákoníku, je oprávnění použít podobiznu nebo zvukový či obrazový záznam bez svolení člověka přiměřeným způsobem, *inter alia*, pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství, přičemž soud I. stupně správně dovodil, že právě o takový, televiznímu zpravodajství obdobný druh publikace se v daném případě jednalo. Městský soud tím, že žalované toto oprávnění upřel, tu tudíž vyložil zákon ve zřejmém a frapantním rozporu s jeho výslovnou dikcí.

[6] Požadavek, aby byla – příkladmo rozostřením nebo tzv. pixelisací – skrývána podoba osob, jež jsou účastny veřejných událostí, mezi něž zajisté patří i hlavní líčení v mediálně exponované trestní věci, je v přímém rozporu s citovaným ustanovením zákona, nehledě na to, že by s tím související postprodukční náklady učinily obrazové zpravodajství nerealizovatelným a efektivně by tím bylo negováno ústavně zakotvené právo rozšiřovat informace.

[7] Na okraj je dlužno podotknout, že – jak bylo v řízení prokázáno a jak napadený rozsudek konstatuje – o předmětné hlavní líčení byl značný zájem a záběry na osoby přítomné v jednacím síni byly opakovaně obsaženy ve zpravodajských a publicistických pořadech *České televize*. Požadavek, aby všechny tyto záběry byly podle představ prvoinstančního soudu upraveny tak, aby nebylo možno identifikovat přítomné osoby, se nemůže jevit než jako od reality zcela odtržený, akademický judikatorní excés.

[8] Zcela nepřipadná je rovněž úvaha soudu I. stupně, že by žalobci za naříkaný zásah měla příslušet též relutární satisfakce; odůvodnění napadeného rozsudku je v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro absolutní nedostatek důvodů, a podobně bez patřičné reflexe v podobě odůvodnění zůstala námitka žalovaného, že podaná žaloba představuje snahu dosáhnout aprobace s dobrými mravy neslučitelného, šikanosního výkonu práva, o čemž svědčí mj. fakt, že žalobce své požadavky cílí toliko na žalovanou, ačkoli jeho přítomnost u hlavního líčení byla onoho dne zachycena i mnoha dalšími medii.

III. Závěrečný návrh

Proto žalovaná navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek v odvoláním dotčených výrocích **z m ě n i l** tak, že žalobu zamítne, a aby rozhodl ve prospěch žalované o povinnosti žalobce nahradit jí náklady řízení před soudy obou stupňů.

V Brně dne 2. března 2017

guidemedia etc s. r. o.

